

1879/1

1879. szeptember, lelkigyakorlat

Látjuk Szent Mihályt, úgy, ahogy az angyalokat lehet látni; nincs teste. Ő jön a purgatóriumba mindazon lelkekért, akik megtisztultak, mivel ő vezeti őket a mennybe. Igen, igaz, a szeráfok közé tartozik, ahogy Monsignor mondta. Ő a legfőbb angyal a mennyben. Őrangyalaink is el szoktak jönni meglátogatni, de Szent Mihály sokkal szebb náluk! A Szűzanyát testestől látjuk. Ünnepein szokott a purgatóriumba jönni, és sok lélekkel tér vissza a mennybe. Míg velünk van, nem szenvedünk. Szent Mihály szokta kísérni; amikor viszont Szent Mihály egyedül jön, ugyanúgy szenvedünk, mint egyébként.

Azért beszéltem a nagy és a második purgatóriumról, hogy megértse. Azt akartam ezzel mondani, hogy a purgatóriumban különböző fokozatok vannak. Így azt a helyet nevezem nagynak, ahol a legbűnösebb lelkek tartózkodnak, ahol én is két évig voltam úgy, hogy semmilyen jelét nem adhattam gyötrelmeimnek, majd azt az évet, amikor a panaszkodásomat hallotta; tudja, még ott voltam, amikor szólni kezdtem önhöz.

A második purgatórium még mindig a purgatórium, mégis más, mint az első; ott is sokat kell szenvedni, de kevesebbet, mint az első purgatóriumban. Végül van egy harmadik hely, a vágyakozás purgatóriuma. Ott nincsen tűz. Azok a lelkek vannak ott, akik nem vágytak eléggé a mennyországra, akik nem szerették eléggé a Jóistent. Itt vagyok most; és e három purgatóriumon belül még sok fokozat létezik. Lassacskán, ahogy tisztul a lélek, már nem ugyanazok a szenvedései. Minden azzal arányos, hogy milyen bűnökért kell engesztelnie.

Felrázza-e most magát, és odaadja-e magát teljesen a Jóistennek? Milyen régóta gyöttröm már ezzel!

A lelkigyakorlat jó volt, és meg fogja hozni a gyümölcsseit; a sátán nem örül.

A Jóisten nagyon szereti az atyát, aki a lelkigyakorlatot tartotta önöknek.

Mondja meg a jó atyának, köszönöm, hogy meg fog emlékezni rólam a szentmisében, amint megígérte önnek. Én sem leszek hálátlan; kérni fogom a Jóistent, adja meg számára a kegyelmeket, amelyekre szüksége van.

Jól tette, hogy ma este mindent elmondott neki, amiről beszéltem önnek. Szent Mihály küldte önhöz; a közösségnek javára vált, de az biztos, hogy leginkább ön miatt jött ide. Szent Mihály, aki régóta szereti és védelmezi önt, úgy akarta, hogy az ő egyik misszionáriusa tudjon mindarról, amit önnek elmondtam. A Jóistennek megvannak ezzel a maga tervei. Később majd megismeri azokat. Lehet, hogy a későbbiekben pontosabb információkat is adhat majd neki Szent Mihályról.

Kérdezte, P. atya kedves-e a Jóisten előtt. Ezt mondja meg neki: ha továbbra is úgy él, mint eddig, akkor kedves a Jóisten előtt. Nagyon tiszta szándékát, lelkiekre irányultságát és a lelkek iránti jóságát szereti benne legjobban a Jóisten. Mondja meg neki, hogy továbbra is egyre jobban egyesüljön Jézus Szívével. Minél bensőségesebbé válik egységük, annál érdemszerzőbbek lesznek cselekedetei és egész élete a mennyország számára, és annál nagyobb hasznára lesz a lelkeknek. Nem átlagos tökéletességet várnak tőle. Lelkigyakorlatain és misszióin ajánlja, hogy [hallgatói] mindennap ajánlják fel tetteiket Istennek. Az emberek ugyanis nem mindig gondolnak erre eleget sem a világban, sem a szerzetesközösségekben; így aztán sok, önmagában véve jó cselekedet nem nyer majd jutalmat a végső napon, mivel végrehajtásuk előtt nem ajánlották fel azokat a Jóistennek. Ne csüggedjen, ha úgy látja, erőfeszítései nem hoznak olyan eredményt, mint szeretné; gondoljon arra, hogy a Jóisten akkor is örül a fáradozásának és kedvét leli benne, ha csak egy negyedórára sikerül egy kis szeretetet ébresztenie hallgatói szívében!

A Jóisten azért közölte velem mindazt, amit most elmondtam, mert az atya nem fogadta önt rosszul a minap, amikor beszélt vele. Tegye meg, amit mond. Írjon le neki mindent, amit tőlem megtudott. Semmit ne felejtessen ki, és hasznosítsa a tanácsait, amelyeket ezzel kapcsolatban adni fog. Már mondtam: a Jóisten küldte őt. Nagy tervei vannak, amikor így cselekszik önnel. Legyen nagyon hűséges minden kegyelemhez, amellyel a jó Jézus megajándékozza. Ha később – amint remélem – a Jóisten bármi mást tudomásomra hoz még az atya számára, mondani fogom. Köszönje meg még egyszer az imáit, és mondja meg neki, hogy nem leszek hálátlan. Érte is annyit fogok imádkozni, mint most önért.

Gondoljon arra: a Jóisten azt akarja, hogy szentté legyen. Mondhatná, hogy ez nem megy egy csapásra, hiszen oly régóta a nyomában van Jézus és én magam is! Most mégis itt az idő, ezúttal igazán neki kell fognia; különösen megértette

ezt a lelki gyakorlat alatt. Ne akadályozza a kegyelmet; engedje, hogy Isten úgy vezesse, ahogy akarja. Főként pedig egyetlen indításának se álljon ellen! Tegye félre a[z emberi] természetet és önmagát, s miután megszabadult ettől a tehertől, fáradhatatlanul menjen mindig tovább. Sokat imádkozzék értem, hogy mihamarabb elérjem oly régi, hatalmas vágyaim célját! A mennyben nagyobb hasznára leszek, mint itt. Jó gondolat volt a lelki gyakorlat utolsó napján, hogy meghívott, jöjjen én is imádni a szívében jelen lévő Jézust a szentáldozás utáni hálaadáskor. Nagy megkönnyebbülést jelentett volna számomra, ha már korábban is megtette volna. Tegyen így most is, és minden imádsága előtt; munkája egy részét is ajánlja fel értem. Oly nagyon vágyódom rá, hogy lássam a Jóistent.

Igen, a kis füzetek nagyon kedvesek Isten előtt. Ez a legrövidebb út, amin nagy tökéletességre és Jézussal való bensőséges egységre jut.

Régóta várom, hogy kicsit több szeretettel tegyen mindent. Minél jobban szereti Jézust a lélek, annál érdemszerzőbbek előtte az imái és a tettei. A mennyben egyedül a szeretet nyer jutalmat. Mindaz, amit más indítékból tesznek, mit sem fog számítani, tehát elvesz. Szeresse hát végre Jézust, ahogy kívánja. Számomra is nagy enyhülést hozna.

Jobban kedvét leli bennem Isten az utóbbi napokban?

Igen, mivel jobban igyekszik kedvében járni. Észrevette jóságát? Megfigyelte, mennyire figyel önre? Nemde ő is kedvében járt önnek ezekben a napokban? Nos, mindig így fog bánni önrel. Minél többet tesz érte, annál többet tesz ő is önért. Oly nagy örömmel látom, hogy igazán szeretni akarja a Jóistent és valóban küzdeni akar azért, hogy tökéletesebb legyen; ha valamivel tovább kellene maradnom a purgatóriumban, szívesen vállalnám, ha tudnám, hogy e szenvedéssel elérhetem, hogy eljusson arra a tökéletességre, amit Isten önnek szán, hogy terve megvalósuljanak.

Soha ne tekintsen hátra, hogy múltbeli viselkedését vizsgálgassa. Tegye egészen a Jóisten kezébe, és haladjon mindig tovább.

Életét két szó foglalja össze: szeretet és áldozat. Áldozathozatal reggeltől estig, de szeretettel!

Ha tudná, milyen a Jóisten! Nincs áldozat, amit örömet meg ne hozna, nincs szenvedés, amit készséggel el ne viselne azért, hogy csak egy pillanatra lássa

őt; ez tökéletesen boldoggá tenné akkor is, ha többé nem láthatná. Milyen lesz hát egy egész örökkévalóságon át!

Az ön számára nincs középút. Egyes lelkek így is üdvözülni fognak, ön azonban vagy nagy szent lesz, vagy nagy bűnös; válasszon! Emlékszik, hogy egyszer, az első lelkigyakorlatai egyikén mennyire megragadta ez a gondolat: vannak lelkek, akik számára nincs középút? Vagy angyallá vagy ördöggé lesznek. Értse saját magára. Utána pontosan megértette, hogy ez önnek szólt!

Augusztus 13.

Sok mondanivalóm van, amit csak ön és az atya fog érteni. Eszébe jutott már, hogy köszönetet mondjon Istennek, amiért elküldte önhöz? Mindennap imádkozzék érte.

Hogyan tudjuk legjobban dicsőíteni Szent Mihályt?

Azzal tudják őt leghatékonyabban dicsőíteni a mennyben és a földön, ha a lehető lebuзgóbban terjesztik a tisztítóüzben lévő lelkekért végzett áhítatot, és [sokakkal] megismertetik, milyen fontos küldetése van Szent Mihálynak a szenvedő lelkek felé. Rá bízta Isten azt a feladatot, hogy a lelkeket az engesztelés helyére, megtisztulásuk után pedig örök otthonukba vigye. Valahányszor megérkezik egy lélek, hogy gyarapítsa a választottak számát, a Jóisten megdicsőül általa, s ez a dicsőség valamiképpen a dicső mennyei szolgára is rávetül. Számára megtiszteltetés, hogy az Úr elé vezeti a lelkeket, akik egy örökkévalóságon át fogják Isten irgalmát zengeni, hálaadásukat a többi választottéval egyesítve. Nem tudom érthetően kifejezni, mekkora szeretet van a mennyei arkangyalban isteni Ura iránt és mekkora az Isten szeretete Szent Mihály iránt, sem azt, hogy mekkora szeretettel és irgalommal fordul felénk Szent Mihály. Azzal szokott vigasztalni minket szenvedéseinkben, hogy a mennyországról beszél. Mondja meg az atyának, hogy ha szeretne Szent Mihálynak kedvében járni, akkor erősen ajánlja a purgatóriumi lelkekért való áhítatot. A világban nem gondolnak erre. Ha valakinek meghalnak a szülei vagy a barátai, elmond néhány imát, néhány napig sírdogál, aztán kész. A lelkek pedig magukra maradnak; igaz, megérdemlik, hisz amíg a földön éltek, nem imádkoztak a megholtakért, s az isteni Bíró úgy bánik velünk a másvilágon, ahogy az előző világban éltünk. Akik megfélekedtek a szenvedő lelkekről, azokról – amikor ők kerülnek oda – szintén megfélekednek, így igazságos; ám ha biztatták volna őket, hogy imádkozzanak a megholtakért, s ha hallottak volna valamennyit arról, mi is a purgatórium, talán másként cselekedtek volna.

Amikor a Jóisten megengedi, közvetlenül is tudunk kommunikálni az arkangyallal úgy, ahogy a lelkek kommunikálnak egymással.

Hogyan ünneplik Szent Mihály ünnepét a Purgatóriumban?

Ünnepe napján Szent Mihály eljött a purgatóriumba, és sok lélekkel tért vissza a mennybe, főleg olyanokkal, akik életükben tisztelték.

Milyen dicsőséget jelent Szent Mihálynak az, hogy a földön ünnepe van?

Amikor a földön ünnepe van egy szentnek, a mennyben járulékos dicsőségben részesül. Még ha nem ünneplik is, különleges jutalmat kap annak emlékezetére, hogy életében valamilyen hősies cselekedetet vitt végbe, vagy egy adott helyzetben megdicsőítette a Jóistent. A jutalom a járulékos dicsőség növekedésében áll, amelyhez hozzájárul az a dicsőség, amit a róla történő földi megemlékezés jelent. A járulékos dicsőség, amelyben az arkangyal részesül, felülmúlja más szentekét, mivel ez a dicsőség, amelyről beszélek, a megdicsőülő érdemének nagyságával és a jutalmat érdemlő cselekedet értékével arányos.

Tudja, hogy mi történik a földön?

Annyit tudok, amennyit a Jóisten akar, és tudásom korlátozott. Valamennyit tudok a közösségről, de ez minden. Nem tudom, mi zajlik mások lelkében, önt kivéve; ezt a Jóisten engedi az ön tökéletesedése érdekében. Amit időnként bizonyos emberekről mondtam és mondani fogok, a Jóisten hozza tudomásomra abban a pillanatban; azon kívül azonban semmi mást nem tudok. Egyes lelkek nagyobb tudással rendelkeznek, mint én. Mindez az érdemekkel arányos. Így e pillanatban nem tudom, mi Isten akaratja az atya szüleire vonatkozóan. Talán később tudomásomra jut? Nem tudom. Imádkozni fogok értük Istenhez, és Szent Mihálynak ajánlom őket.

A purgatórium különböző fokozatairól azért tudok beszélni, mert átmentem rajtuk. A nagy purgatóriumon belül különböző fokozatok vannak. A legsó, leggyötrelmesebb szint ideiglenes pokol; itt vannak azok a bűnösök, akik életükben szörnyű bűnöket követtek el, és ebben az állapotban érte őket a halál, nem hagyva időt megtérésre. Szinte csoda, hogy megmenekültek, sokszor mélyen hívő szülők vagy mások imáinak köszönhetően. Többnyire nem tudtak meggyónni, és a világ azt hitte, elvesztek; a Jóisten azonban, mivel irgalma végtelen, a halál pillanatában megadta nekik az üdvözüléshez szükséges bűnbánatot egy vagy több jó cselekedetükért, amit életük során

tettek. Az ilyen lelkek számára borzalmas a tisztítótűz. Valóságos pokol, azzal a különbséggel, hogy a pokolban káromolják Istent, a purgatóriumban viszont áldjuk és hálát adunk neki, hogy megmentett. Utánuk következnek azok a lelkek, akik nem követtek el olyan súlyos bűnöket, mint az előbbieket, de közömbösek voltak Isten iránt. Életük során nem teljesítették húsvéti kötelezettségeiket, és szintén a halál pillanatában tértek meg, sokszor nem is áldozhattak; ők hosszas közömbösségükért vezekelnek a purgatóriumban. Hallatlan szenvedéseken mennek keresztül elhagyatottan, imák nélkül... igen, mert ha imádkoznak értük, nem részesülhetnek az imák hatásából.

A purgatóriumnak ebben a részében vannak azok a férfi és női szerzetesek is, akik lanyhák voltak, elhanyagolták kötelességüket, közömbösek voltak Jézus iránt; és azok a papok, akik nem a királyi fenségnek kijáró tisztelettel gyakorolták szolgálatukat, és nem szerették meg Istent eléggé a rájuk bízott lelkekkel. Én is a purgatóriumnak ebben a részében voltam.

A második purgatóriumban olyanok lelkei vannak, akik bocsánatos bűnökben haltak meg, amelyeket nem engeszteltek ki a halál előtt, vagy megbocsátott halálos bűnökben, amelyekért nem adtak teljes elégtételt az isteni igazságosságnak. A purgatóriumnak ebben a részében is különféle fokozatok vannak, a lelkek érdemei szerint.

Így a felszentelt lelkek tisztulása, vagy azoké, akik több kegyelmet kaptak, hosszabb és fájdalmasabb, mint az átlag világiaké.

Végül a vágy purgatóriuma következik, melyet előtérnek neveznek. Nagyon kevesen kerülnek el; ahhoz, hogy valaki elkerülje, izzón kell vágyakoznia a mennyországra és Isten látására; ez pedig ritka, ritkább, mint hinnénk, mert még a mélyen vallásos emberek közül is sokan félnek Istentől, s ezért nem elég erősen vágyakoznak a mennyországra. Ennek a purgatóriumnak is megvan a maga kínszenvedése, akár a többinek: az, hogy meg vagyunk fosztva Jézus látásától – micsoda gyötrellem!